

VARGA SÁNDOR VERSEI

FEKETÉZÉS

feketén veszem a benzint
feketén veszem a feketét
feketén veszem a lélegzetem

és fekete földet is feketén veszek
míg a sárgáig le nem feketedek

GYERTYAFÉNYBEN FORRADALOM UTÁN

ahogy végleg elül a győzelmet ünneplő örömmámor
hirtelen évszakok váltják egymást a kiürült utcákon
és magunkhoz egyre közelebb kerülünk a gyertyafényben

és egyre ismerősebbek leszünk önnönmagunknak is
a szerepjátszás nélküli sokadik napon
rádöbbenve arra
 hogy ez is forradalom

VALÓSÁG-E

meleg égövi mosoly a következő pillanat
a napnyugta előtti fellobbanásban

újra átélt valóság-e a valóság

ha visszacsillan vakítón még a holnapból
a megkérdőjelezhetetlen
de sohasem visszatérő jelen
önmagára sem hasonlító emléke

az újra átélt valóság valóság-e

vagy csak egy váratlan felismerés
a mindig indulásra kész várakozásban

ÉBREDÉS

a szemeidben derengő hajnal
kékeslilán illanó mámorea
józan egymásba semmisülés-e

vagy ébredése újabb századnak
ébredése-e a négy égtájnak

ébredj bár északon vagy keleten
ébredj akár nyugaton vagy délen
vagy talán ne is ébredj velem

mert én az életem akárcsak itt
úgy mindenhol kisebbségben élem

AKÁR EGY JELENÉS

hóba fagyott lépteink nyoma
olvadáshalála
tavasz a télben

akár egy jelenés

ahogy szemeid fészkeiben
fázós verebek
melegszenek

akár egy jelenés

minden átmeneti és efemer
hol fekete hol fehér
hol szűzmáriakék

akár egy jelenés